

Когато пакъ писѣваме на пріѣтелити ѿ познѣи-
 ницыти си, тогда не оупотреблѣваме прѣстѣрѣни тѣгли,
 но са благодарѣмѣ, сѣмо на, ѿзвѣстнѣи мѣи дрѣже!
 вождѣлѣннѣи брѣте! коѣто товѣ прѣси чѣнатѣ ѿ поли-
 тѣката: то са свѣикнѣва прѣмногѣ оу таргѣвскѣите по-
 слѣнѣи, зашо, когато таргѣвцыти писѣватѣ ѣдѣнѣз дрѣ-
 гимѣ: за купѣчѣскѣити си рѣботи ѿ причѣинѣи, тогда са
 благодарѣватѣ сѣ товѣ: Почтеннѣишѣи Господѣне! ѿ
 ѿ послѣннѣото послѣдѣе кѣзватѣ: Вѣшата чѣстнѣостѣ. О-
 бѣче вѣ тѣмѣ временѣ, вѣдѣгнаха ѿ товѣ тѣтлѣписѣнѣе
 совѣзмѣ, отѣ тѣхнѣитѣ послѣнѣи, ѿ ѿзхѣрлѣиха вѣйтѣ не-
 потрѣбнѣи многѣслѣвнѣи, ѿ подсклѣнскѣва.

За прѣдислѣвѣето.

Какѣото оу личнѣитѣ разгѣвѣри са пѣзатѣ добро-
 нрѣвнѣитѣ прѣвила, тѣкожде ѿ списѣннѣото оу послѣнѣства-
 та, за да мѣжѣмѣ да прѣдѣвѣймѣ ѣногѣва, комѣто пи-
 сѣваме: ѿ да прѣдѣвѣймѣ нѣшѣето желѣнѣе. Прѣчѣе свѣ-
 цѣо свѣикнѣваме в нѣшѣитѣ послѣнѣи, да прѣдѣз писѣваме
 прѣдислѣвѣе, ѿ да покѣзѣваме, ѿ да ѣвлѣваме причѣи-
 нѣитѣ, коѣто нѣ подкѣнѣиха: на вѣпрошѣнѣето, ѿ най-
 влѣжнѣитѣ ѣвстоѣтелѣства, чрѣзѣз коѣто са подвѣдѣгнах-
 мѣ да нѣшѣимѣ.

Обѣче оу таргѣвскѣитѣ послѣнѣи отѣ хѣрлѣаса то-
 вѣ прѣдислѣвѣе, ѿ прѣдѣставлѣвѣаса срѣдѣствѣно причѣина-
 та: но нѣкогѣажѣ ѿ тѣка ѣ потрѣбно прѣдислѣвѣето, за
 мнѣогѣи ѣвстоѣтелѣства, сѣрѣчь, ѣко ѿще ѣдѣнѣз нѣвѣз
 таргѣвецѣз, да ѿма сѣз гѣвѣрѣз сѣз ѣдѣнѣз новѣсѣстѣлнѣз дѣмѣз,
 кѣитѣ ще вѣ дѣстѣслѣвѣенѣз за нѣго, ѿ мнѣогѣполѣзно вѣз
 прѣспѣшнѣето нѣгово нѣмѣбрѣнѣи. Тогда подѣвѣка, нѣждѣ-
 но да совѣтѣва сѣвѣси сѣз нѣговѣото блѣгорѣзѣмѣе: за да